

יום ב', ט"ו באדר תשס"ז (05 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

על הקשר בין פורים ארץ-ישראל והמקדש – המאמר הבא... [סיום המאמר מהדף של יום א']

וחז"ל ביארו על פי רמזים בכתובים, ש**משתה זה היה מסיבת נצחון על ביטול מלאכת בית המקדש!** ו"**הכלים השונים**" שהביאו למשתה – הם כלי המקדש. ואחשוורוש הזמין את היהודים, כדי שהם יתיאשו מבניין בית המקדש, ובכך יתנפץ החלום היהודי לחזור לארץ-ישראל, לבנות את בית המקדש ולהגשים את הייעוד המקורי: "**ממלכת כהנים וגוי קדוש**". ואכן, הרבה מן היהודים הצטרפו לאותו משתה, ובכך נתנו לגיטימציה ח"ו להעדר מקדש וארץ-ישראל. ומצינו במדרשים, שמרדכי היהודי הבין את מקור הבעיה – שיכחת המקדש וירושלים, ולכן הוא פעל לחיזוק תודעת המקדש ומרכזיותו בחיי האומה הישראלית, הן במישור ההסברתי, ובעיקר במישור ההלכתי – דרשות ושיעורים בהלכות קמיצה ושאר מעשי הקרבנות.

וכן מתארת הגמרא במסכת 'מגילה' [ט"ז.] את ההתרחשות בזמן שציווה אחשוורוש על המן לקחת את הלבוש והסוס ולהרכיב עליו את מרדכי, שזהו תחילת המהפך במגילה: המן הולך לחפש את מרדכי, והוא מוצא אותו כשהוא מלמד את החכמים הלכות קמיצה, ומראה להם בידיו כיצד לקמוץ וכיו"ב. מרדכי חשש בתחילה כשראה את המן מתקרב, והחל להתפלל. בזמן שמרדכי התפלל, שאל אותם המן במה הם עוסקים עתה. והם ענו לו – בהלכות קמיצה, והסבירו לו את הרעיון שביסוד הקרבת קרבן המנחה ומלאכת הקמיצה כשבית המקדש קיים. השיב לו המן: "**אתא מלי קומצי קמחא דידכו, ודחי עשרה אלפי ככרי כספא דידי**"! כלומר, הקומץ של הקמח שלמדתם עליו, בא ודחה את גזירתי, שהתבססה על תשלום של עשרת אלפים כיכר כסף. רואים מכאן, **שיסוד המאבק קשור בבית המקדש וירושלים**. לימוד ענייני המקדש והגברת המודעות אליו - **הוא זה שהכריע את המאבק!** מפה התחילה הבעיה, וכאן נסתיימה.

לכן, הנצחון שהושג בחג הפורים, מלבד היותו ניצחון שהביא לביטול גזירת השמד והצלת העם, הוא גם **נצחונם של המקדש וארץ-ישראל**. אפשר להוסיף, שייתכן שהחלוקה של פורים לשני ימים – י"ד ו-ט"ו – מורה על מהות המאבק בעמלק כמו שביארנו לעיל: ב-י"ד – המאבק הוא על הישרדות בגלות, כפי נוכחנו לדעת בביטוי "**להיקהל ולעמוד על נפשם**" [אסתר ח' 11]. ואילו **החג ב-ט"ו** [באדר, היום] משקף את המלחמה הארץ-ישראלית נגד עמלק, על-פי הצו – "**תמחה את זכר עמלק לא תשכח**". המאבק של ט"ו [באדר] לא היה קרב הישרדות שמאפיין את הגלות, אלא הפך הרוחני של המלחמה – "**...מלחמה לה' בעמלק מדור דור!**" [שמות י"ז 16]

לכן, קבעו חז"ל שמי שיחגוג את הפורים ב-ט"ו – הם רק המקומות שהיו מוקפין חומה מימות יהושע בן נון. ואין זה רק לחלוק כבוד לארץ-ישראל במובן הנימוסי-מוסרי, אלא **זה חגם של ארץ-ישראל ובית המקדש, שרק בבניינם זוכה עם ישראל להגשים את**

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של **כל חיילי צה"ל**

יום ב', ט"ו באדר תשס"ז (05 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ייעודו – "ממלכת כהנים וגוי קדוש". ומתוך כך, זוכה לברכת ה' בגשמיות וברוחניות, ולמימוש הנבואה: "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא"! [במדבר כ"ג 24]
[פורים כהלכה" – ר' שמואל דביר]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונן עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל